

Følge deraf kan Præsterne vente. Ja, det er egentlig Sagen. Saa snart der er Tale om Fagforeningsarbejdere, legemlige Arbejdere og lignende, saa skal der hjælpes straks; saa skal der bevilges den ene Million efter den anden, og de skal bevilges i en Fart. Det skal være i 5 Minutters Møder med et eller to Minutters Mellemrum, ellers er man overhovedet ikke nogen Demokrat og har intet Hjerte for de smaa. I dette Tilfælde kan de derimod vente. De kan faa Veksler paa Fremtiden! Men mens Græsset gror, dør Horsemø'r!

Det, som er Pointen i Historien, og som er blevet fremholdt i Dag fra mange Sider, ogsaa af den højtærede Kirkeminister, er, at Præsterens Lønningsforhold af ganske naturlige Grunde har været underdraget den Behandling, som i øvrigt er blevet vore embedsmæssige Lønningsforhold til Del. Præsterne har deres særlige Lønningslov, som kom senere end de andre, og i Kraft deraf har de Krav paa at faa den revideret. Naar det ærede socialdemokratiske Medlem ganske besynderligt sagde: Ganske vist, vi var med til at vække visse Forventninger i 1913, men nu er det saa ekstraordinære Forhold, at de maa vente, maa jeg saa dog ikke spørge, om ikke netop disse ekstraordinære Forhold med bydende Nødvendighed kræver en Lønningsforhøjelse, eftersom Pengenes Værdi i disse Aar er sunket i ganske uhyggelig Grad, og de Lønninger, der den Gang kun var karrige — for mere var Præstelønningerne ikke —, nu simpelt hen er sunket ned til at være uanstændige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Moltesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning.
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærereinder ved Almue-skolevesenet paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3491; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1955).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nørgaard: Idet jeg henviser til dette Lovforslags udførlige Bemærkninger, og idet jeg bemærker, at Lagtinget har tiltraadt Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale, at det fremmes hurtigt og uændret her i Tinget.

Edward Mortensen: Da det foreliggende Lovforslag i det hele er overensstemmende med et af Lagtinget i Samlingen 1917 vedtaget Lovforslag, kan jeg ligesom den foregaaende ærede Taler indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget paa det bedste med nogle faa Bemærkninger.

Ved Loven af 29. Marts 1893 blev der givet Regler om Ordningen af Pensioneringen af færøske Lærere. Ifølge denne Lov blev der dannet en Pensionsfond ved, at der af Statskassen i 4 Aar blev ydet et Tilskud af 500 Kr. aarlig og af Amtsfattiggassen et lige saa stort Tilskud i 4 Aar. Pensionsfondens andre Indtægter bestod i, at Lærerne ydede 1 pCt. af deres Lønninger og hver enkelt Kommune et tilsvarende Beløb, medens Statskassen skulde yde lige saa meget som Lærerne og Kommunerne tilsammen. Efter 10 Aars Forløb, i 1903—04, begyndte Pensionsfonden at virke, men da den havde virket i nogle Aar, viste det sig første Gang i 1913—14, at dens Midler var for smaa, og da der ikke var noget Haab om, at Pensionsfonden kunde bestride de Udgifter, som den skulde dække, paa almindelig Maade, har man ladet Statsanstalten for Livsforsikring foretage Beregning over, hvor stor en Indtægtsfond man skulde have for at kunne bestride disse Udgifter. I Henhold til disse Beregninger er dette Lovforslag fremkommet, hvorefter Pensionsfonden i 10 Aar skal have et aarligt Tilskud af 4,000 Kr. Heraf skal Statskassen betale Halvdelen og Lagtingskassen den anden Halvdel.

I § 2 findes der nogle Bestemmelser om Pensionsfondens aarlige Indtægter. Der er den forskel imellem disse Bestemmelser og de nugældende, at Lærerne fritages for at betale noget til Pensionsfonden. Jeg er glad for, at man er gaaet væk fra dette Princip. I det øvrige Kongerige betaler Lærerne ikke noget til deres Pensionering, og de Embedsmænd, der her er Tale om, er meget lavt lønnede.